08/02/2019

Στα “λευκά” η Λαύρα των Σπηλαίων του Κιέβου (φωτογραφίες)

/ Επικαιρότητα

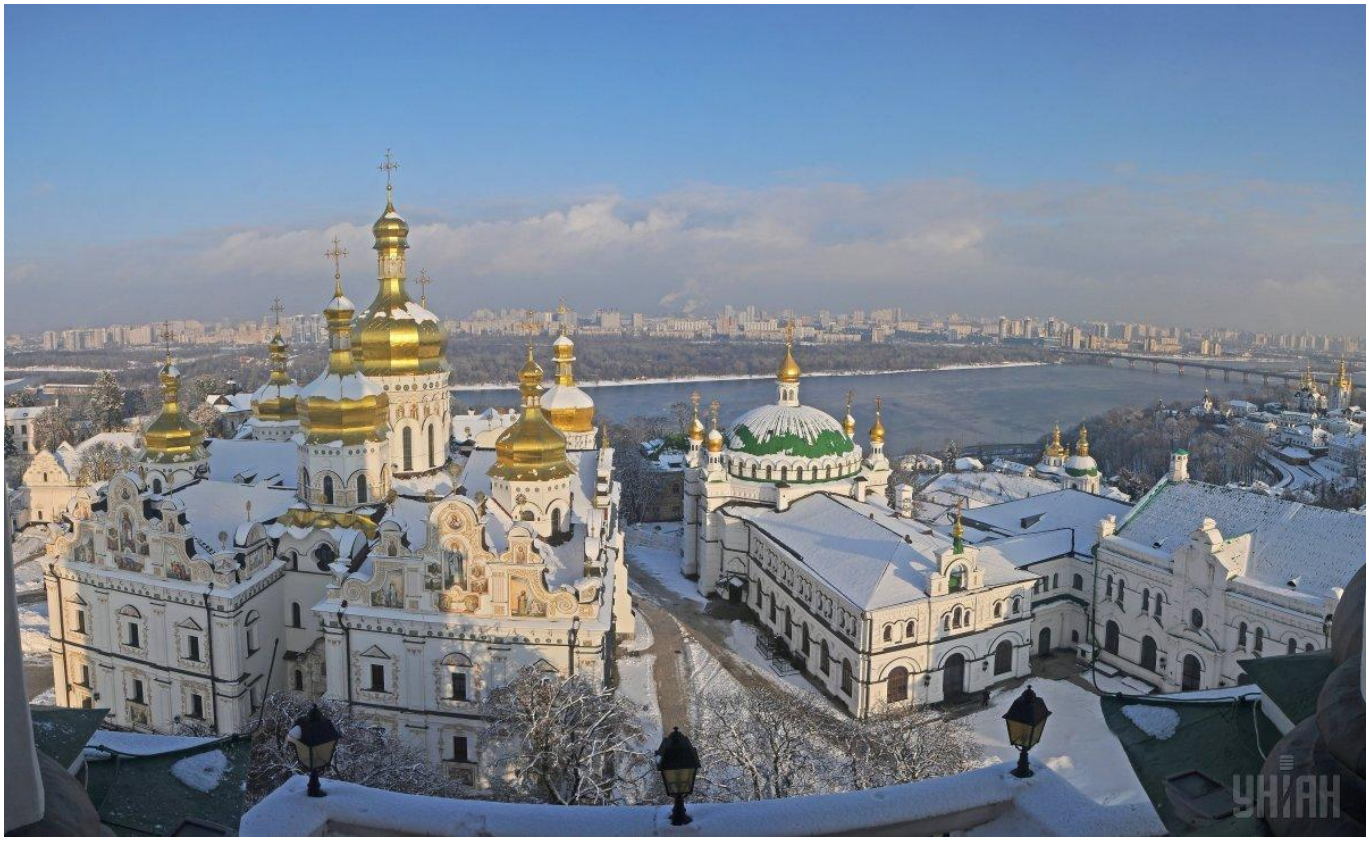

Ένα φωτογραφικό αφιέρωμα με τη χιονισμένη Λαύρα των Σπηλαίων στο Κίεβο δημοσιεύει το ουκρανικό πρακτορείο UNIAN.

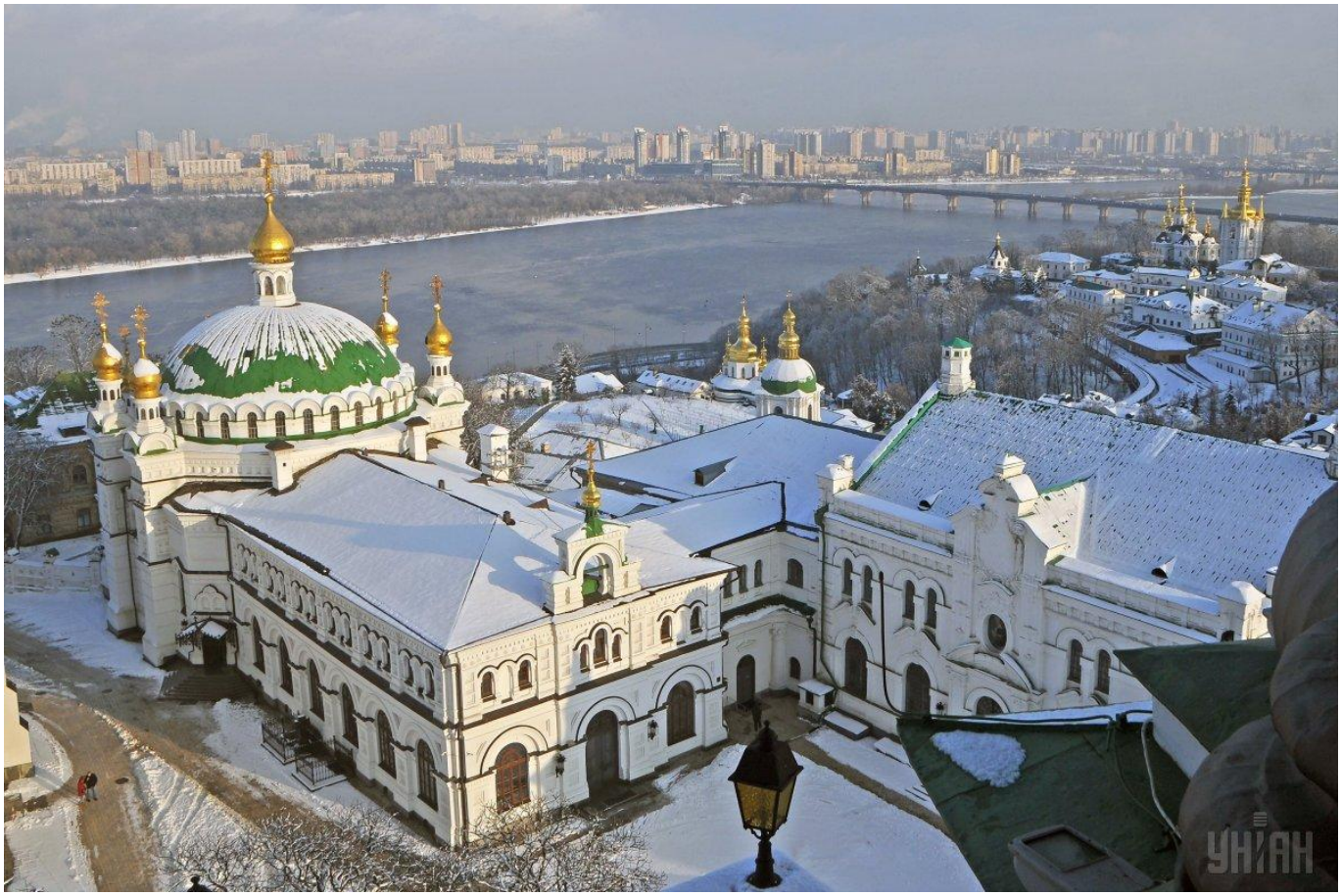

Η Λαύρα των σπηλαίων του Κιέβου είναι κτισμένο σε ένα ύψωμα στη δεξιά όχθη του ποταμού Δνείπερου. Μαζί με τον καθεδρικό της Αγίας Σοφίας του Κιέβου, έχει ανακηρυχθεί μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς από την UNESCO.

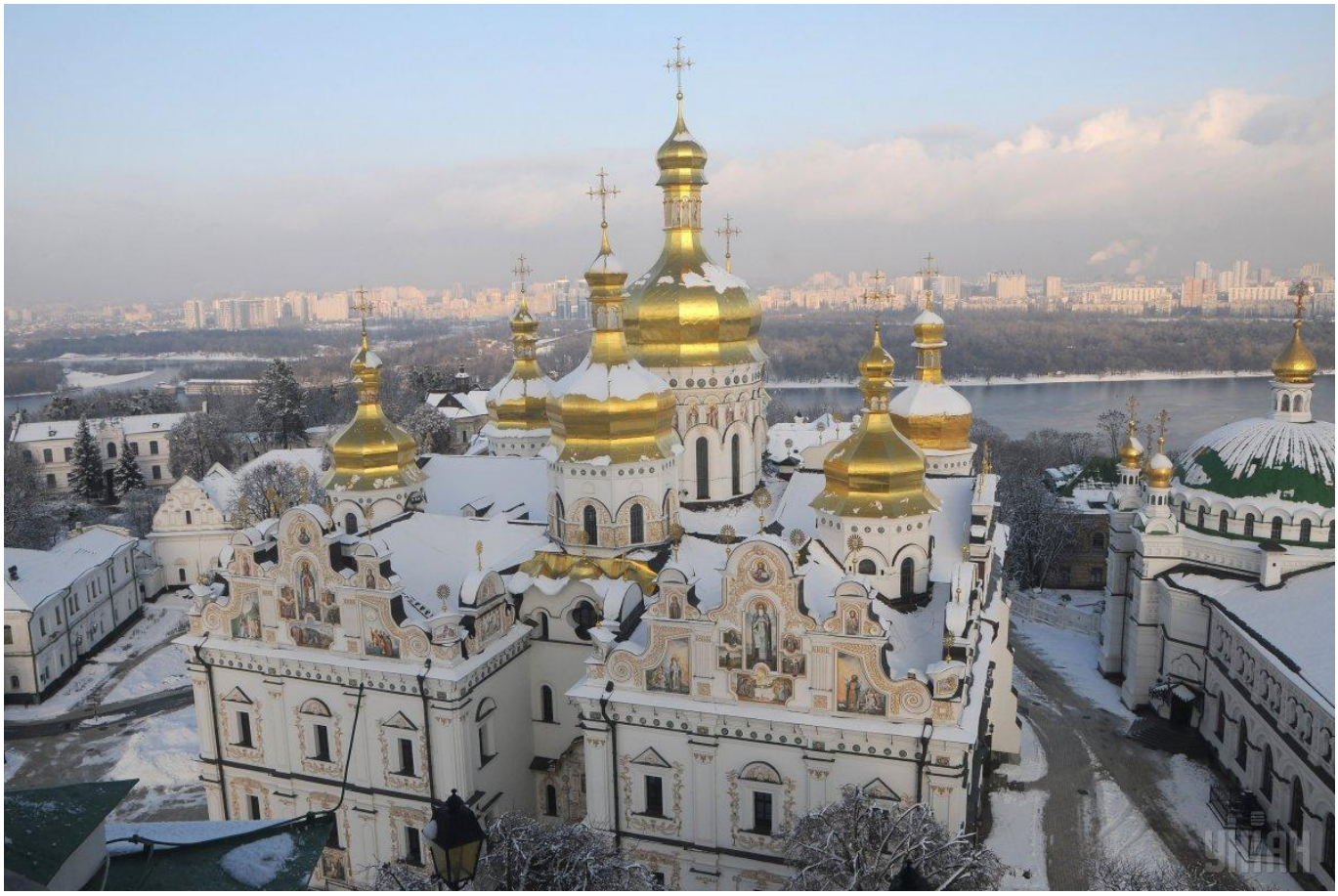

Η Λαύρα του Κιέβου είναι ένα από τα παλαιότερα ορθόδοξα μοναστήρια των Ρως του Κιέβου. Η παλαιότερη επιβεβαιωμένη μνεία του μοναστηριού γίνεται στο χρονικών των πρόσφατων ετών του μοναχού Νέστορα του Κιέβου (επίσης γνωστό και ως Πρώτο Χρονικό) και στο «πατερικόν» του μοναστηριού. Σύμφωνα με τα χρονικά, ο ερημίτης Αντώνιος από το Λιούμπεχ, αφότου ασκήτευσε στη Μονή Εσφιγμένου στο Άγιο Όρος, εγκαταστάθηκε το 1013 στις βαραγγικές σπηλιές στις όχθες του Δνείπερου. Μαζί με το μοναχό Θεοδόσιο, ίδρυσε το 1051 ένα ορθόδοξο μοναστήρι. Στον ύστερο 11ο αιώνα άρχισε η κατασκευή του καθολικού της Ανάνηψης. Το 1096 λεηλατήθηκε από τους Κουμάνους.

Τους επόμενους αιώνες, το μοναστήρι αναπτύχθηκε ως ένας από τα κύρια των Ρως του Κιέβου. Η λειτουργία του δεν διακόπηκε από τη Χρυσή Ορδή τον 13ο αιώνα, αν και η Κωνσταντινούπολη επισκίαζε το Κίεβο ως εμπορικό κέντρο. Το 1688 δόθηκε στο μοναστήρι ο τιμητικός τίτλος λαύρα, ένα τίτλο που φέρουν λίγα μοναστήρια του πατριαρχείου της Ρωσίας. Τα σημερινή κτίρια χαρακτηρίζονται ως ουκρανικό μπαρόκ και χρονολογούνται από τον 18ο αιώνα. Η κατασκευή του κωδωνοστάσιου άρχισε το 1731. Το τελευταίο σημαντικό κτίριο του μοναστηριού κατασκευάστηκε το 1893-95.

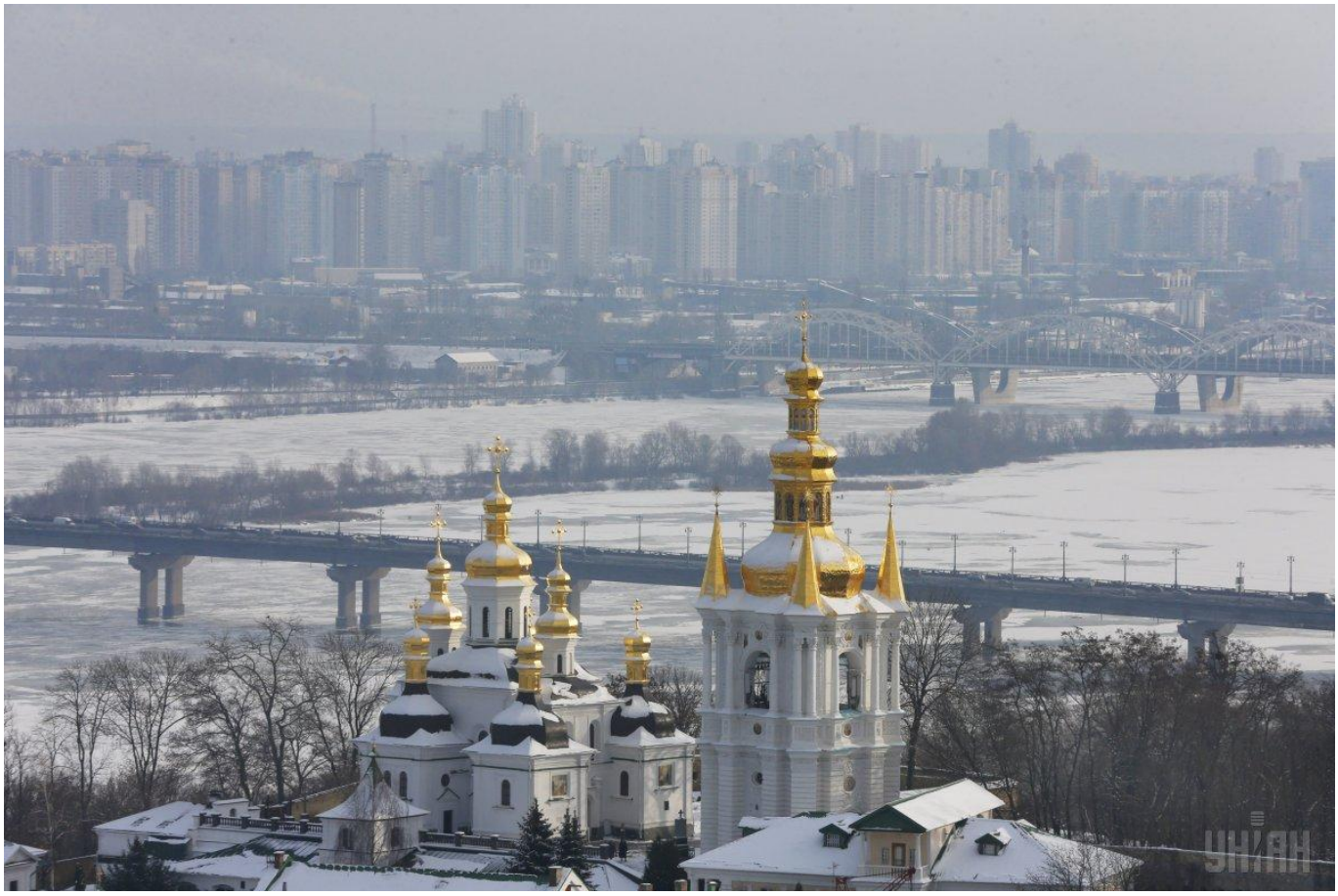

Μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση και την αναταραχή του Ρωσικού Εμφύλιου, το μοναστήρι μετατράπηκε σε κρατικό μουσείο το 1926. Τα σπήλαια έκλεισαν το 1929. Το 1941, κατά τη διάρκεια του Β΄ΠΠ, βομβαρδίστηκε το καθολικό της μονής. Το 1988, επί προεδρίας Μιχαήλ Γκορμπατσόφ και την περεστρόικα, αναβίωσε ο μοναστικός βίος στη Λαύρα των Σπηλαίων. Το καθολικό αποκαταστάθηκε το 1998 με 2000.

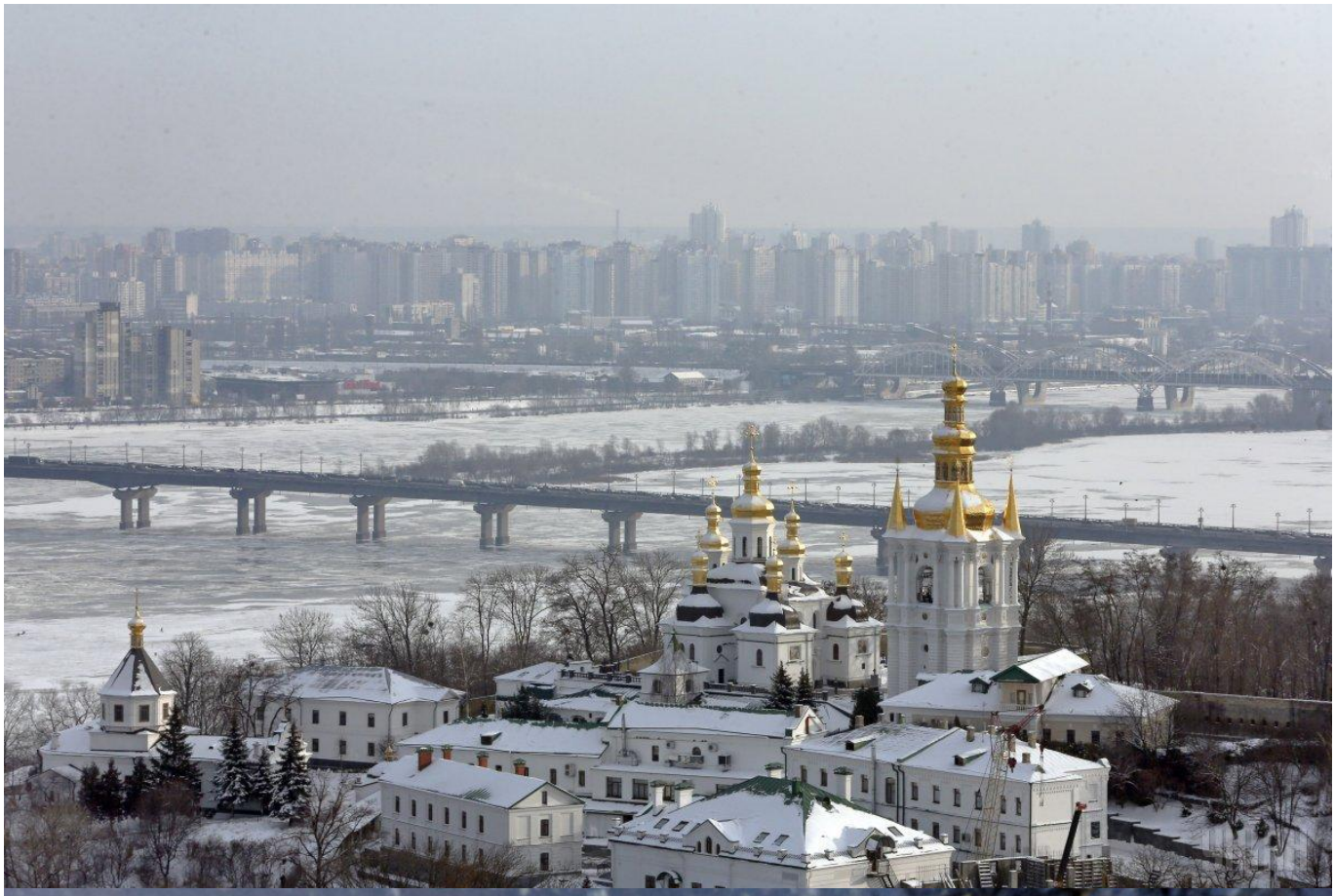
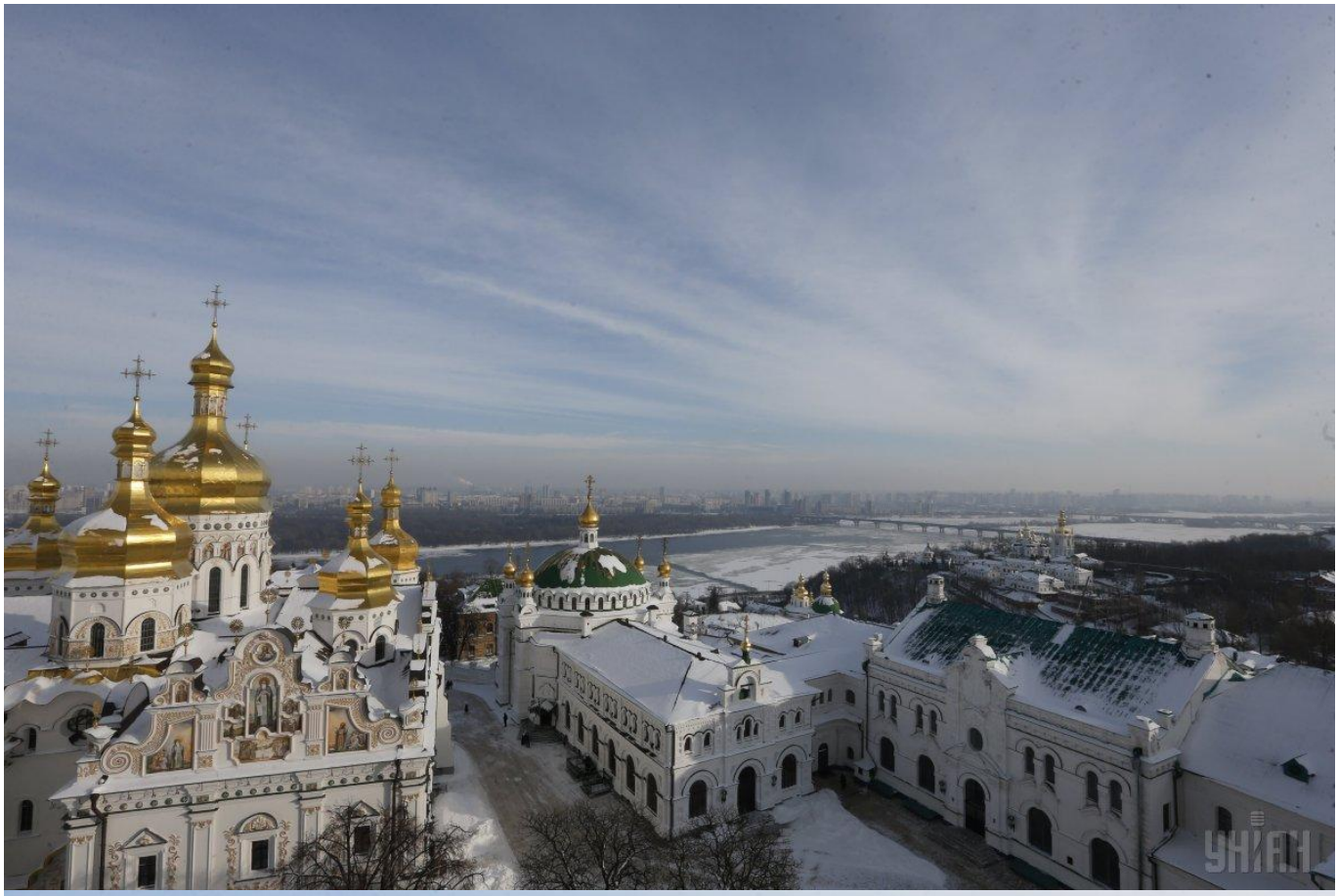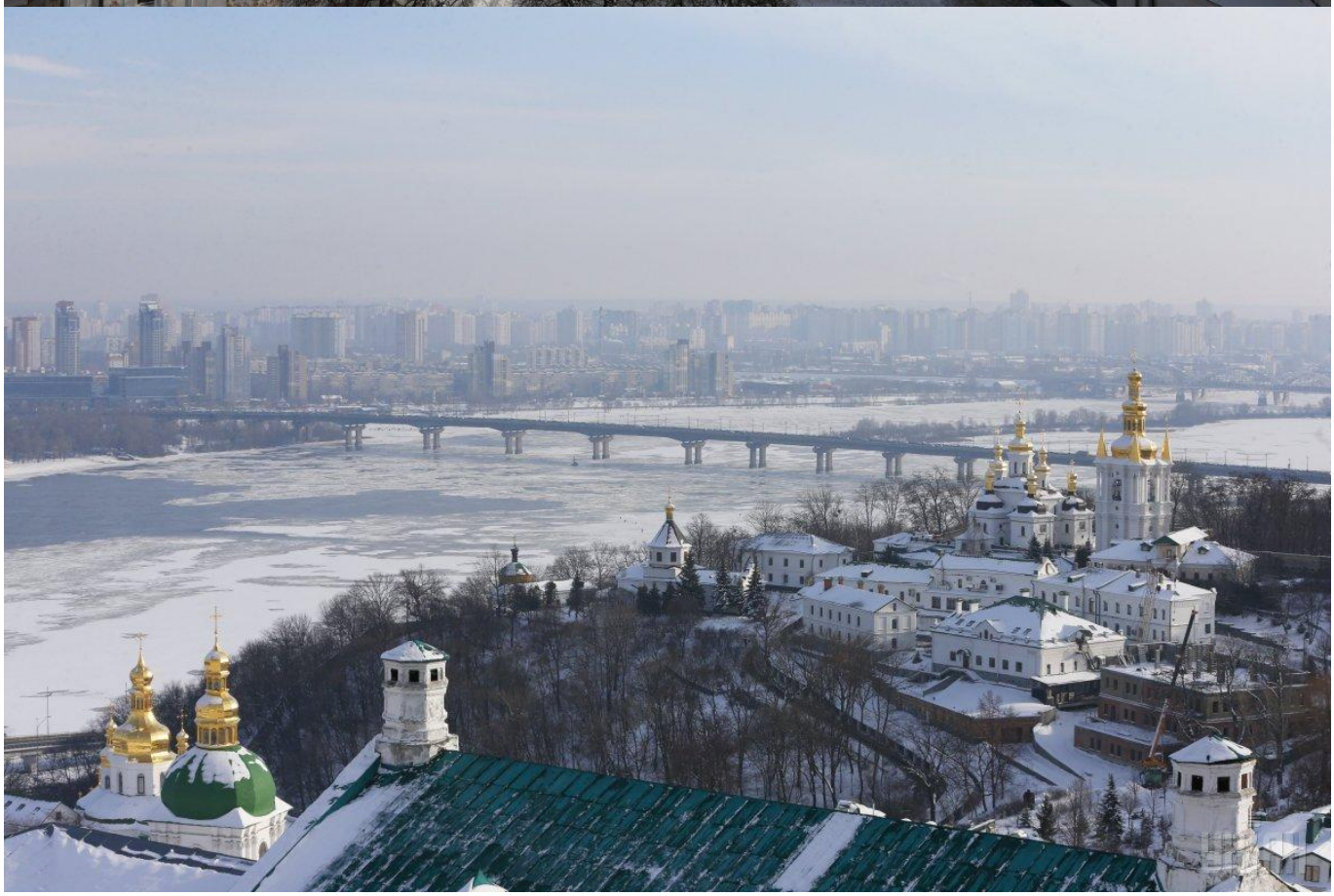
УНІАН